

اعلامیه مطبوعاتی

ای علمای الازهر! اگر امروز سخن حق نگوئید، پس کی خواهید گفت؟!

(ترجمه)

در زمانی که جنایت‌های رژیم یهود در غزه شدت یافته و غذا و دارو و آب از کودکان، زنان و مردان دریغ می‌شود، الازهر بیانیه‌ای صادر کرد و در آن "جنایت گرسنگی دادن" رژیم یهود مجرم را محکوم نمود... اما این بیانیه بعدها حذف شد!

آیا رواست که فریادی در برابر ظالم حذف شود؟ آیا سکوت در برابر کشتار، زینده صدای علما است؟!

این بیانیه پر از عبارات انسان‌دوستانه بود که در آن خطاب به «صاحبان وجدان‌های بیدار، جامعه جهانی و قدرت‌های تأثیرگذار» آمده و درخواست شده بود که گذرگاه‌ها گشوده و کمک‌ها ارسال شوند. در این بیانیه، رژیم یهود به ارتکاب جنایت گرسنگی، نسل‌کشی و جلوگیری از ارسال کمک‌ها متهم شده بود و خواستار تحرک سازمان‌های بشردوستانه، سازمان ملل و نهادهای بین‌المللی برای گشودن گذرگاه‌ها شده بود، همراه با دعایی برای یاری اهل غزه و گرفتن حق‌شان.

اما آنچه در این بیانیه مغفول مانده – و در حقیقت اصل ماجراست – این است که واجب شرعی که باید از منبری با جایگاه الازهر صادر شود، دعوت به حرکت ارتش‌ها و برچیدن رژیم‌هایی است که از رژیم یهود با آتش و آهن پاسداری می‌کنند؛ و نیز سخن حق در برابر حاکمی است که گذرگاه را می‌بندد، غذا را منع می‌کند و با یهود همدست شده است.

بیانیه الازهر از یک مکلفیت شرعی به یک متن انسان‌دوستانه بی‌رمق تنزل یافته است، بیانیه‌ای که از نظام جهانی – یعنی همان جنایت‌کاران جنگی – طلب کمک می‌کند، در حالی که مسلمانان ارتش و تجهیزات و ایمان دارند و شریعتی که آنان را به یاری مستضعفان ملزم می‌سازد.

بر علمای الازهر واجب بود که حقیقت را اعلام کنند نه آن را پنهان سازند. علمای ربانی تنها به توصیف مصائب اکتفا نمی‌کنند، بلکه با صدای بلند حق را اعلام می‌کنند، جنایت را با نام واقعی‌اش می‌نامند، توطئه‌گران را رسوا می‌کنند و آشکارا به تغییر منکر دعوت می‌نمایند.

ما در دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایة مصر تأکید می‌کنیم که: رژیم مصر شریک کامل در جنایت گرسنگی دادن به مردم غزه است، چرا که مانع عبور کاروان‌های همبستگی از خاک مصر شده، گذرگاه رفح را بسته و کسانی را که دست یاری دراز کرده‌اند، بازداشت کرده و از هر سو راه را بر آنان بسته است.

سکوت در برابر این رژیم یا نادیده گرفتن آن، خیانت و تبانی است و بیانیه‌هایی که این رژیم و اربابانش را افشا نکنند، بیانیه‌هایی خیانت‌آلود هستند که در جامه پند و اندرز عرضه شده‌اند. از این رو، ما از علمای الازهر – و در رأس آنان شیخ الازهر – می‌خواهیم که اگر در ادعای دلسوزی برای خون‌های ریخته شده در غزه صادق‌اند، موضع شجاعانه و حق‌طلبانه اتخاذ کنند و از جامع الازهر فریادی آشکار و صریح بلند کنند که: رژیمی که مانع یاری‌رسانی به غزه است، گناهکار، برکناری آن واجب، خروج علیه آن فرض و یاری مردم غزه با اسلحه بر ارتش‌های مسلمانان واجب شرعی است و هر کس در این باره سکوت کند، کتمان‌کننده حق و شریک در جنایت است.

در پایان، بار دیگر دعوت خود را به برپایی خلافت راشده دوم بر منهج نبوت تجدید می‌کنیم؛ تنها خلافت است که اسلام را به‌طور کامل تطبیق می‌کند، ارتش‌ها را به حرکت درمی‌آورد، رژیم یهود را از ریشه می‌کند و مسجدالاقصی و تمام فلسطین را آزاد می‌سازد.

ما از سربازان کنانه دعوت می‌کنیم تا با ما برای تحقق این مکلفیت بزرگ همکاری کنند؛ باشد که الله سبحانه و تعالی از آنان بپذیرد، گناهان گذشته‌شان را ببخشد و آنان را انصار و یاوران این دین قرار دهد.

پروردگارا! تحقق این واقعیت را پیش انداز و قرارگاه آن را مصر قرار ده و سربازان مصر را یاران آن قرار ده.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ [النساء: 75]

ترجمه: چرا باید در راه الله و (نجات) مردان و زنان و کودکان درمانده و بیچاره‌ای نجنگید که (فریاد برمی‌آورند و) می‌گویند: پروردگارا! ما را از این شهر و دیاری که ساکنان آن ستم‌کارند (و بر ما بیچارگان ستم روا می‌دارند) خارج ساز و از جانب خود سرپرست و حمایت‌گری برای ما پدید آور، و از سوی خود یآوری برایمان قرار بده (تا ما را یاری کند و از دست ظالمان برهاند).

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – ولایة مصر